

Tuần Báo Vô Vi

21 tháng 5 năm 2023

Số 656

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Tâm đường tiến hóa bằng cách nào?
- 2) Học nơi nào mới đúng ?
- 3) Quy nguyên ở nơi nào ?
- 4) Nguồn cội là nơi nào ?
- 5) Sự tiến hóa vô cùng là sao ?
- 6) Tại sao làm người lại sợ đời?
- 7) Lòng tham của con người không đáy tại sao?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÔ VI. All rights reserved.

1) San Diego, 23-08-2005 4:05 AM Hỏi: <i>Tâm đường tiến hóa bằng cách nào?</i> Đáp: Thừa tâm đường tiến hóa bằng cách thực hành pháp môn. Kệ: Quy y Phật pháp triển miên hành Giải tỏa phiền ưu tự cứu mình Khai triển tâm thân quy một mối Thành tâm tu tiến giải tâm phiền.	2) San Diego, 24-08-2005 3:30 PM Hỏi: <i>Học nơi nào mới đúng ?</i> Đáp: Thừa học nơi trung tâm sinh lực mới đúng. Kệ : Khai triển vô cùng tự cảm minh Đường lành Trời độ khai tâm trí Thành tâm tu luyện tạo kiên trì Chuyển hóa vô cùng tự giác minh.
3) San Diego, 25-08-2005 4:50 PM Hỏi: <i>Quy nguyên ở nơi nào ?</i> Đáp: Thừa quy nguyên là trở về nguồn cội. Kệ : Thành tâm học hỏi thân tâm nhẹ Khai triển vô cùng tự giác minh Uyển chuyển không ngừng nay tự thức Hành thông khai triển cứu chính mình.	4) San Diego, 26-08-2005 10:25 AM Hỏi: <i>Nguồn cội là nơi nào ?</i> Đáp: Thừa nguồn cội là gốc gác. Kệ : Thực hành khai triển quý tâm thân Gốc gác niềm tin tự thực hành Khai triển chính mình tâm ổn định Hành thông tự thức trí phân minh.
5) San Diego, 27-08-2005 7:15 AM Hỏi: <i>Sự tiến hóa vô cùng là sao ?</i> Đáp: Thừa sự tiến hóa vô cùng do hành giả siêng hành pháp. Kệ : Siêng tu tiến hóa vô cùng tận Cảm thức đời nay duyên học hỏi Siêu giác phân minh vô cùng tận Thành tâm hành pháp chẳng u ơ.	6) San Diego, 28-08-2005 12:04 AM Hỏi: <i>Tại sao làm người lại sợ đói?</i> Đáp: Thừa làm người chỉ có bộ ruột mới biết được sự đói no. Kệ: Đói no là chuyện của bộ ruột Trí tuệ phân minh chuyện đạo đời Duyên đạo tình đời chưa dứt khoát Hành thông tự cứu giúp thân mình.
7) San Diego, 29-08-2005 7:55 AM Hỏi: <i>Lòng tham của con người không đáy tại sao?</i> Đáp: Thừa lòng tham của con người là vô cùng. Kệ: Tham lam khó khổ đủ điều loạn Giải tỏa không thành thêm rắc rối Ác mộng liên hồi tâm xuất hiện Quy không tiến hóa chuyển an bài.	

PHỤ ÁI MẪU ÁI

Phụ Ái 27

Phát triển vô cùng chơn ý thức
Tâm can phẳng lặng hợp hư vô
Minh châu xuất hiện thần tri giác
Ngạ quỷ¹ quy hàng chẳng dám vô.

Hòa đồng thiên giới Nam Mô
Quy y thuận cảnh chuyển vô Thiên Đình
Nằm trong cơ giới của mình
Tinh vi đời đạo tâm linh chuyển hòa
Lý đời lẽ đạo phân qua
Triền miên học hỏi chuyển xa nghìn trùng
Minh tâm đạt lý trung dung
Vượt qua mọi giới bao dung đất trời
Âm thanh hòa cảm hợp thời
Vui cùng Trời Phật đạt nơi trường tồn
Chủ quang sáng suốt chơn hồn
Tâm thành đạt pháp ôn tồn dựng xây
Tự tan tan tự gió mây
Tâm thời giữ vững chuyển xoay không sòn
Thực hành khai triển từ cơn
Không còn vọng động minh ơn Phật Trời
Vô cùng xây dựng mở lời
Giúp cho hồn tiến đạt nơi thanh hòa
Tham thiền đạt pháp chẳng xa
Ngộ tâm minh pháp tự hòa đến nơi
Lý siêu sắp đặt bởi Trời
Dạy cho minh cảm tùy thời tiến lên.

Montreal, ngày 12-7-1980

“Phát triển vô cùng chơn ý thức”: Khi chúng ta tu thì tập trung nơi trung ương. Đó là từ từ nó sẽ phát triển tới vô cùng, rồi đi tới sự trong lành ý thức rõ rệt, càng ngày càng rõ rệt thêm.

“Tâm can phẳng lặng hợp hư vô”: Làm sao cho tâm can phẳng lặng được? Xuất phát đi lên mới phẳng lặng, còn giam giữ ở trong không phải phẳng lặng.

Chúng ta tu, ý thức về luồng điện xuất phát để cho nó rút từ bộ đầu đi lên mới đạt tới phẳng lặng, lúc đó mới hợp hư vô. Chiều hướng đi lên phải hóa giải bằng phương thức như cách đó, lúc đó mới hợp hư vô thì tâm can mới phẳng lặng nhẹ nhàng và sáng suốt.

“Minh châu xuất hiện thần tri giác”: Minh châu là phần hồn của chúng ta xuất hiện. Lúc các bạn nhắm mắt, trong thần thức của các bạn thấy xuất hiện thần tri giác. Biết mình đi đây đi đó, biết chúng ta không còn ở trong bản thể, trong một giây phút nào ngồi thiền đó, chúng ta thấy rõ.

“Ngạ quỷ quy hàng chẳng dám vô”: Chúng ta xuất ra nhưng mà ngạ quỷ súc sanh không dám lấn áp, vì chiều hướng đều phát triển đi lên. Mỗi mỗi áp đảo vô cơ thể chúng ta đều rút, xuất phát đi lên thì chẳng dám vô. Cho nên, không nên xin sự phù hộ, xin điện giáng xuống bản thể là sai. Điện chúng ta xuất phát đi lên thì ngạ quỷ không dám sáp nhập vô bản thể, vì xuất ra thì đi lên, đi lên thì bên trên thừa tiếp thanh điện hút đi lên, chẳng còn sự tối tăm. Bản thể của sự tăm tối là ngạ quỷ súc sanh, mà sáng suốt thì không còn ngạ quỷ súc sanh.

Các bạn phải lưu ý trong lúc thực hành. Khai triển bộ đầu thì lúc đó pháp giới mới khai thông, chớ không nên xin điện phù hộ và độ trên đầu tôi, không được! Tôi phải xuất phát đi ra, gom ngay trung tâm hướng thẳng về trung tâm sinh lực thì lúc đó nó mới rút chúng ta đi lên. Thật sự rút đi lên mới là đúng. Cho nên, các bạn đừng có lầm tưởng sự hộ độ là đúng, rút lên là đúng. Hộ độ của Vô Vi là rút đi lên, kéo ra mới là đúng.

“Hòa đồng thiên giới Nam Mô”: Chúng ta tập trung ngay chân mày là hướng Nam, nó xuất phát đi ra, trở về hư không, đi tới hòa đồng thiên giới.

“Quy y thuận cảnh chuyển vô Thiên Đình”: Quy y thuận cảnh, đi về con đường để đi lên, thuận thiên giả tồn. Chuyển vô Thiên Đình, lúc đó phần hồn

¹ Ngạ quỷ: Loài quỷ đói.

mới vô ngữ trị trong trung tâm giải giới của tiểu vũ trụ và hòa hợp với đại vũ trụ.

“Nằm trong cơ giới của mình”: Ở trong cơ giới, trong phạm vi của chúng ta làm việc.

“Tinh vi đời đạo tâm linh chuyển hòa”: Từ đời qua đạo đều tinh vi. Tâm linh của chúng ta chuyển hòa, sáng suốt.

“Lý đời lẽ đạo phân qua”: Lúc đó lý đời lẽ đạo đặng tới là mở, đặng tới là khai. Phân qua hiểu liền.

“Triền miên học hỏi chuyển xa nghìn trùng”: Đi tới giới nào, chúng ta cũng tiến triển và mở tâm, mở trí, không còn sợ cái gì mất và chẳng bị đau khổ nữa. Bởi vì chúng ta phát triển triền miên không bao giờ bị kẹt. Đặng là mở, đặng là tiến.

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

Thi Ca của Đức Thầy

Monaco, ngày 24 tháng 1 năm 1999

Suối tình vẫn chảy khắp nơi,
Trời ban tình đẹp do Trời dựng xây
Hình thành đẹp để thân này
Tự tu khai thác vui vầy cảm giao
Trong ngoài muôn sắc muôn màu
Trong vòng trật tự đổi trao thỏa tình
Đi đi lại lại một mình
Tình Trời thấu gọn cơ hình dễ thương
Khai thông trí tuệ mở đường
Tình thương đạo đức yêu thương nhớ hoài
Thực hành khai triển chẳng sai
Trong không mà có có hoài mới vui
Tự mình thức giấc rèn trui
Đời là tạm cảnh an vui chơn hồn
Thực hành giải tỏa ác ôn
Quy về một mối giữ hồn lo tu
Hồn thời thoát tục giải mù
Về quê Thiên Quốc an du phần hồn
Mới đây gặp một muốn hơn
Sống trong cảnh khổ tạp ôn nhớ hoài
Chúc con thanh tịnh sửa sai
Giữ hồn tiến hóa đạt ngày quang vinh
Thực hành gỡ rối hành trình
Tin nơi Trời Phật chính mình dựng xây
Ông Tám đã sống đến nay
Cũng nhờ Trời Phật đổi thay thế tình.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

CHUYỆN TIỀN THÂN ĐỨC PHẬT (JĀKATA)
Tập I

Dịch Giả Tỳ Kheo Thích Minh Châu

CHƯƠNG I
4.10 PHẨM LITTA

95. CHUYỆN VUA ĐẠI THIÊN KIẾN (Tiền Thân Mahasudassana)

Các hành là vô thường...,

...
Câu chuyện này, khi nằm trên giường đắp Niết-bàn vô dư y, bậc Đạo Sư đã kể về lời nói của Trưởng lão Ananda: - Thế Tôn chớ nhập Niết-bàn tại thành phố nhỏ tồi tàn này. Khi Như Lai trú Kỳ Viên, Ngài suy nghĩ: “Trưởng lão Xá-lợi-phất sanh ở làng Nalaka, đắp Niết-bàn vô dư y ở Varaka, vào đêm rằm Kattika. Còn đại Mục-kiền-liên mệnh chung cũng vào tháng Kattika, trong phần trăng tối. Như vậy, hai đệ tử đầu tay đã đắp Niết-bàn vô dư y. Ta sẽ đắp Niết-bàn vô dư y ở Kusinara”.

Rồi bậc Đạo Sư tiếp tục bộ hành, đi đến đấy và nằm không dậy nữa trên chiếc giường, đầu hướng về phía bắc, giữa hai cây Sa-la. Rồi Trưởng lão Ananda yêu cầu Thế Tôn:

- Bạch Thế Tôn, Thế Tôn chớ diệt độ tại thành phố nhỏ tồi tàn này, tại thành phố nhỏ hoang vu này, tại thành phố nhỏ ngoại ô này. Thế Tôn hãy diệt độ tại một trong những thành phố lớn như Vương Xá v.v...

Bậc Đạo Sư nói:

- Này Ananda, chớ nói đây là một thành phố nhỏ tồi tàn, thành phố nhỏ hoang vu, thành phố nhỏ ngoại ô. Thuở xưa, trong thời vua Chuyển luân Thiên kiến, Ta đã sống trong thành phố này. Lúc ấy, thành phố này là một đô thị vĩ đại, được bao bọc với những bức tranh bằng châu báu, dài đến mười hai dặm.

Nói vậy xong, theo lời yêu cầu của Trưởng lão, bậc Đạo Sư kể câu chuyện quá khứ.

(còn tiếp)

